

Romeu i Julieta

William Shakespeare

Fragment de l'escena segona de l'acte segon de Romeu i Julieta

ROMEU

Parla:

torna a parlar, àngel meu, que aquesta nit
llueixes amb tal glòria allà a l'altura
com ho fa un missatger alat del cel
als ulls meravellats d'aquells mortals
que el contemplen, tirant el cap enrere,
quan ell cavalca els núvols cançoners
per solcar l'amplitud del si de l'aire.

JULIETA

Oh, Romeu! Oh, Romeu! Per què ets Romeu?
Renega els pares i refusa el nom;
o, si no ho vols, jura ser el meu amor
i jo ja no seré una Capulet.

ROMEU

[A part] L'escolto més estona, o li responc?

JULIETA

De tu, només el nom m'és enemic;
tu ets tu: no ho ets pas, un Montagut.
Què és un Montagut? No és mà, ni peu,
ni braç, ni cara, ni cap altre membre
d'un cos humà. Oh, sigues un altre nom!
Què val un nom? Girant el de la rosa,
faria la mateixa dolça flaire.
També Romeu, si no es digués Romeu,
servaria els encisos que ja té
sense aquest títol. Treu-te el nom, Romeu,
i a canvi del que no és cap part de tu,
pren-me sencera a mi.

ROMEU

I jo et prenc pel mot:
digue'm només "Amor", en nou bateig,
i ja no tornaré a ser mai Romeu.

JULIETA

¿Qui ets tu, que a l'empara de la nit
m'escoltes els secrets?

ROMEU

Si és amb un nom,
no sé com explicar-te qui sóc jo:
el meu nom, bella santa, m'és odiós,
perquè és un enemic de tu mateixa;
si només fos escrit, l'estriparia.

JULIETA

Encara no he begut ni cent paraules
d'aquests llavis, i ja en conec el so:
no ets, tu, Romeu, i doncs un Montagut?

ROMEU

Cap dels dos, si cap d'ells et desagrada.

SHAKESPEARE, William. *Romeu i Julieta*. Traducció de Miquel Desclot. Per al Teatre Lliure,
Barcelona, 2002. Barcelona: Proa, 2004.

Traduït per Miquel Desclot